16/05/2021

Τον Εθνοϊερομάρτυρα Ανανία τίμησε ο Μυστράς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης

Στο πλαίσιο των επετειακών εκδηλώσεων για τα 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821, η Ιερά Μητρόπολη Μονεμβασίας και Σπάρτης τίμησε σήμερα, Κυριακή 16 Μαΐου 2021, τον Εθνοϊερομάρτυρα Ανανία, Μητροπολίτη Λακεδαιμονίας, που μαρτύρησε από τους Οθωμανούς το 1764 έξω από τον Μητροπολιτικό ναό του Αγίου Δημητρίου στον Μυστρά, δίνοντας το αίμα του υπέρ Πίστεως και Πατρίδος.

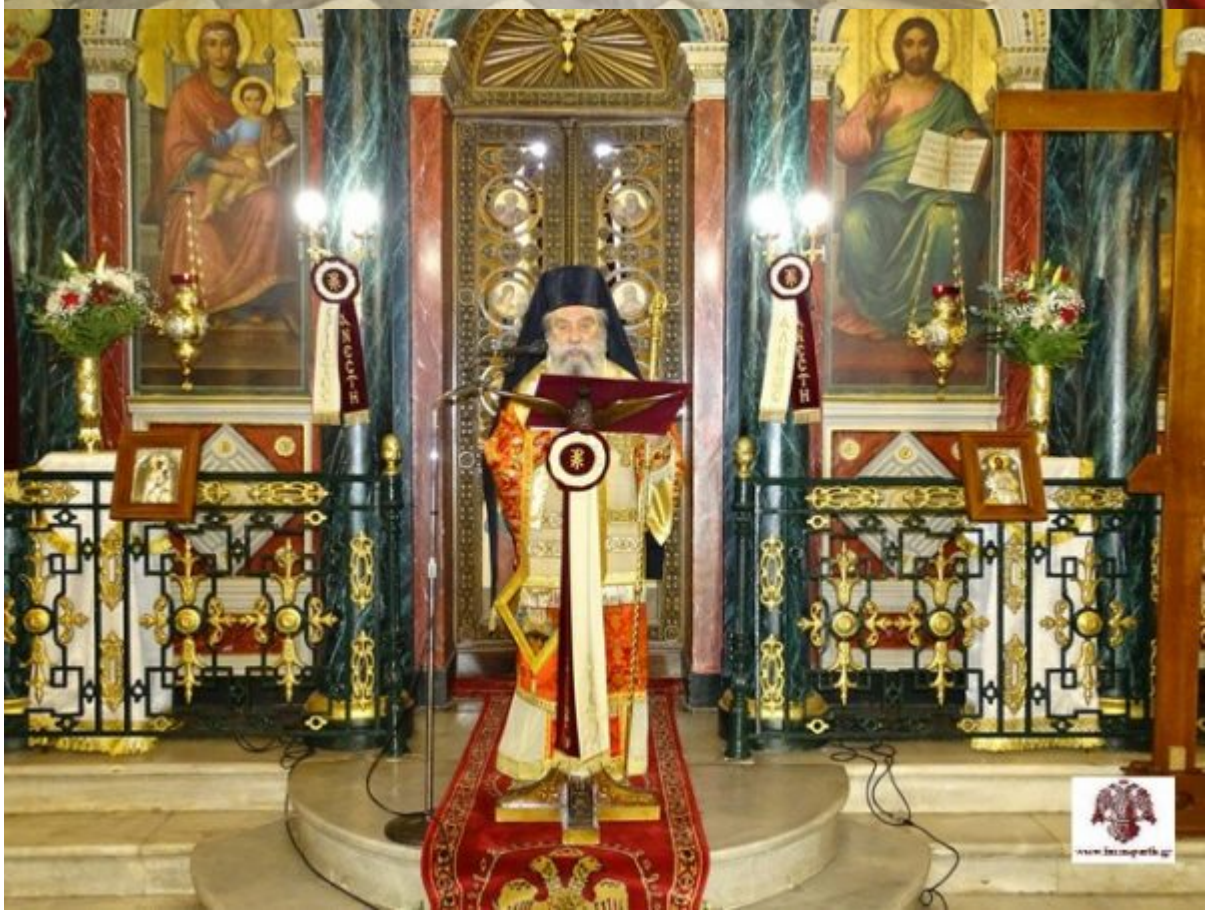

Συγκεκριμένα, το πρωί της Κυριακής των Μυροφόρων, στον Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελιστρίας, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη

Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευσταθίου, τελέσθηκαν ο Όρθρος και η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία. Στην ομιλία του ο σεπτός Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στον θαυμαστό βίο και το μαρτυρικό τέλος του Αγίου Ανανία επισημαίνοντας ότι κατάφερε στην πολυκύμαντη ζωή του να διατηρήσει τη γαλήνη και τη νηφαλιότητα δίνοντας μαρτυρία ορθόδοξου ελληνικού λόγου με την ενάρετη ζωή του. Όταν δε σήμανε η ώρα, θυσιάστηκε, χωρίς δεύτερη σκέψη, για τον Χριστό και την Πατρίδα. Η θυσία αυτή, όπως και η

τος, θα οξοι και

Πριν την τέλεση της δέησης στην προτομή του Αγίου, στον προαύλιο χώρο του Μητροπολιτικού Ναού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης δευτερολογώντας

προχώρησε σε κάποιες διευκρινίσεις. Συγκεκριμένα, ανέφερε ότι **ο Άγιος θα τιμάται κάθε χρόνο την Κυριακή των Μυροφόρων κι όχι στις 15 Απριλίου, ημερομηνία που μαρτύρησε, επειδή τότε συνήθως είναι η περίοδος της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και δεν θα μπορεί να τελεσθεί η Θεία Λειτουργία στον Μητροπολιτικό ναό του Μυστρά**. Επίσης, διευκρίνισε ότι η Αγιοκατάταξη δεν έχει ολοκληρωθεί από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, αλλά έχει υπάρξει εδώ και αρκετό χρονικό διάστημα ομόφωνη εισήγηση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος. Τέλος, όσον αφορά στην προτομή του Αγίου και το γεγονός ότι στην Ορθόδοξη Εκκλησία δεν αναγνωρίζονται αγάλματα ή προτομές, τόνισε ότι η προτομή προϋπήρχε, αφού **ο Άγιος Ανανίας μαρτύρησε και για την Πατρίδα, και θα παραμείνει, όπως έχει παραμείνει και αυτή του Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄ έξω από το Πανεπιστήμιο Αθηνών, αλλά και στην ιδιαίτερη πατρίδα του, τη Δημητσάνα**.

Ακολούθησε η δέηση και η κατάθεση στεφάνου από τον Σεβασμιώτατο στην προτομή του Αγίου. Στην σεμνή τελετή παραβρέθηκαν ο Βουλευτής Λακωνίας κ. αραράκη – νέοι του

Σημειώνεται ότι ο αρχικός προγραμματισμός προέβλεπε την τέλεση Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας στον Μητροπολιτικό ναό του Αγίου Δημητρίου στον βυζαντινό Μυστρά, αλλά λόγω των αυστηρών υγειονομικών μέτρων για τον περιορισμό διασποράς του κορωνοϊού, αυτό δεν κατέστη δυνατό. Επίσης, ματαιώθηκε η εκδήλωση, που ήταν προγραμματισμένη για το απόγευμα της ίδιας ημέρας, στο Ινστιτούτο Βυζαντινών Σπουδών στον Μυστρά, λόγω αιφνίδιας ασθένειας του ορισμένου ομιλητή.

Βιογραφία

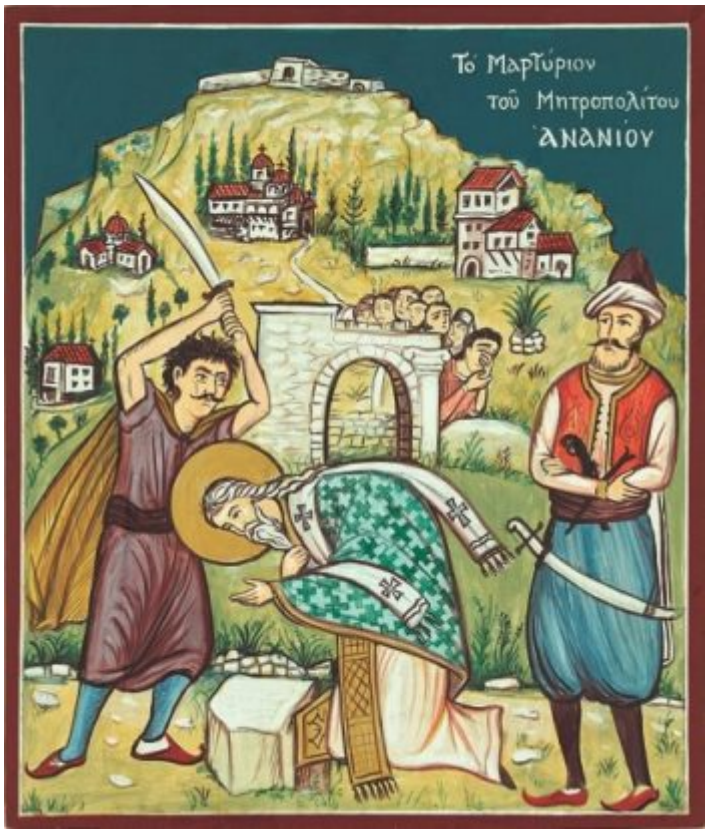

Ο Άγιος ιερομάρτυς Ανανίας γεννήθηκε κατά τις αρχές του 18ου αιώνα μ.Χ. από ευγενείς και εύπορους γονείς. Ο πατέρας του, Θεοφίλης, ήταν συγγενής των Λαμπαρδαίων και η μητέρα του, θυγατέρα του εκ Βυζικίου της Γορτυνίας, Συντύχου.

Ο Άγιος σπούδασε στη σχολή της Δημητσάνης και αργότερα αναδείχθηκε Επίσκοπος της πατρίδος του. Τον Φεβρουάριο του έτους 1750 μ.Χ προήχθη σε Μητροπολίτη Λακεδαιμονίας. Το 1755 μ.Χ συνέγραψε ειδική πραγματεία περί Σπάρτης και των Μητροπολιτών αυτής.

Διακρινόταν για την παιδεία, τις υψηλές γνώσεις, το σταθερό και ακλόνητο του εκκλησιαστικού χαρακτήρα, για την αγαθότητα και φιλανθρωπία του. Στους μεν Έλληνες προξενούσε απαραδειγμάτιστο σέβας, στους δε Τούρκους τρόμο και έκπληξη. Γι” αυτό και αναδείχθηκε πρόεδρος όλων των προεστώτων του Μοριά, έχοντας συναδέλφους τον Γιαννάκη Κρεββατά, τον Παν. Ζαΐμη και τον Παν. Μπενάκη. Όλοι τους ενίσχυαν το εθνικό στοιχείο και υπεράσπιζαν τους κατά τόπους αρματολούς.

Αγιογραφία με το μαρτύριο του Μητροπολίτη Ανανία.Κατά τον ιστορικό Μιχαήλ Οικονόμου, ο Άγιος Ανανίας όταν προάχθηκε σε Μητροπολίτη, διατήρησε και την Επισκοπή Δημητσάνης και αυτήν της Μεθώνης, στην οποία εξελέγη Επίσκοπος ο συγγενής του Άνθιμος Καράκαλος και αναδείχθηκε φιλελεύθερος, μεγαλεπήβολος

και τολμηρός.

Κατά την άνοιξη, το καλοκαίρι και μέρος του φθινοπώρου διέμενε στη Δημητσάνα, όπου έχτισε υδραγωγείο, παγίωσε τους ετήσιους φόρους της περίφημης σχολής της μονής Φιλοσόφου και ανοικοδόμησε στον Μυστρά, μεγαλοπρεπή Μητρόπολη.

Όμως η ισχύς του Αγίου ήταν πέρα των ορίων της Πελοποννήσου, διότι είχε ισχυρούς δεσμούς με τα Πατριαρχεία Αλεξανδρείας και Ιεροσολύμων, κατείχε δε τότε τον οικουμενικό θρόνο ο εκ Δημητσάνης Πατριάρχης Κύριλλος Ε” ο Καράκαλος, φιλορώσος και εχθρός των Λατίνων. Όταν ο Πατριάρχης Κύριλλος ο Ε” εξορίσθηκε, ήλθε από το Σινά στη Δημητσάνα και εκεί με τον Άγιο Ανανία ευαγγελιζόταν την απελευθέρωση του Γένους και ίδρυε σχολεία.

Κατά το έτος 1762 μ.Χ. ο Άγιος απεστάλη στην Κωνσταντινούπολη, για να παραστεί στον μέγα βεζίρη και να περιγράψει τις συμφορές της Πελοποννήσου. Έτσι κατόρθωσε να διατηρηθεί ο τότε Μώρα – Βαλεσής ως προστάτης των Χριστιανών. Ο διάδοχος όμως εκείνου, ο Χαμουζή πασάς, αφού κάλεσε στην Τρίπολη τους τρεις προεστούς και συνεργάτες του Αγίου, τους αποκεφάλισε. Σεβάστηκε μόνο τον Άγιο, που ήταν πανίσχυρος. Εκείνη την περίοδο με πρωτοβουλία του Αγίου χτίστηκε και μεγάλο κτήριο για την σχολή της Δημητσάνης, στο οποίο διέμεναν οι άποροι μαθητές που συνέρρεαν εκεί από όλη την Πελοπόννησο.

Τότε άρχισαν να κατέρχονται στην Ελλάδα οι απόστολοι της Μεγάλης Αικατερίνης και μάλιστα ο φίλος του Ορλώφ Παπάζωλης, ο οποίος το έτος 1766 μ.Χ. ήλθε και στη Μάνη με σκοπό να εξεγείρει πρώτη την Πελοπόννησο. Στην περίφημη συνέλευση, που έγινε στην Καλαμάτα, κλήθηκε από τους πρώτους και ο Άγιος Ανανίας. Με την ευλογία του καταρτίσθηκε το λεγόμενο «συνυποσχετικόν» των Πελοποννησίων, το οποίο μετέφερε στην αυτοκράτειρα ο Παπάζωλης.

Ο Άγιος Ανανίας, μετά από αυτά, συνεννοήθηκε με τους καπεταναίους και αρματολούς της Πελοποννήσου και της Μάνης, καθώς και με τους προύχοντες και Αρχιερείς των επαρχιών και των τριών νησιών Ύδρας, Σπετσών και Ψαρών, για την απελευθέρωση της πατρίδος. Με φροντίδα δε και δαπάνη του Αγίου ιδρύθηκαν στη Δημητσάνα και δύο πυριτιδόμυλοι.

Η κίνηση αυτή προδόθηκε στον Χαμουζή πασά, στον οποίον καταγγέλθηκε ότι ο Άγιος συμμαχεί με τη Ρωσία για την ανατροπή της Τουρκίας. Πολλοί πρότειναν τότε στον Άγιο την ένοπλη αντίσταση, αλλά αυτός αντιπρότεινε να πέσει μόνο ο ίδιος θύμα, για να μην καταλάβουν οι Τούρκοι το σχεδιαζόμενο κίνημα. Κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων και αμέσως δέχθηκε τους στρατιώτες, οι οποίοι τον

συνέλαβαν. Ο Άγιος Ανανίας γονάτισε και με απίστευτη προθυμία κάλεσε τον δήμιο να τον πλήξει. Το αίμα που αναπήδησε από την πληγωμένη καρδιά του έχρισε την παραστάδα της μικρής προς δυσμάς θύρας της Μητροπόλεως Μυστρά.

Οι Τούρκοι έσυραν κατόπιν το τίμιο λείψανο του Ιερομάρτυρα στους δρόμους και το άφησαν επί τρεις ημέρες άταφο. Μόλις οι Τούρκοι έφυγαν, οι Χριστιανοί το περισυνέλεξαν και το ενταφίασαν με μεγαλοπρέπεια.